

SU

Svensk Ungdom

Lantbrukspolitiskt
program 2002

Svensk Ungdoms Lantbrukspolitiska program

1. Inledning	sidan 1
2. Familj jordbruket	sidan 2
3. Det finländska jordbruket i Europa	sidan 2
4. Miljö- och djurskydd	sidan 3

Svensk Ungdoms lantbrukspolitiska program

1. Inledning

Svensk Ungdom vill med detta kortfattade ställningstagande redogöra för förbundets riktlinjer och visioner angående det finländska lantbruket samt presentera grunderna för det samma. Utgångsläget är att Finlands geografiska läge direkt påverkar lantbrukets förutsättningar.

Klimatet inverkar på våra odlingsförhållanden i form av högre odlingskostnader och mindre hektarskördar. Odlingssäsongen i södra delen av landet är 6 månader medan den är endast 2-3 månader i norr. Det är värt att jämföras med Mellaneuropa där vegetationsperioden är 7,5 månader och i Sydeuropa över 8,5 månader. De långa avstånden medför dessutom höga transportkostnader. Finland kan således inte konkurrera med övriga Europa i fråga om produktivitet, men istället kan vi profilera oss med rena livsmedel av hög kvalitet.

Lantbrukets betydelse för samhällsekonomin har minskat kontinuerligt, men ändå är lantbruket en viktig näringsgren. Hela livsmedelskedjans betydelse inom samhällsekonomin är betydligt större än vad lantbrukets egna BNP-andel anger. Tyngdpunkten inom konsumtionen förflyttas hela tiden i riktning mot allt längre förädlade livsmedel, vilket leder till att råvarornas andel av matpriserna minskar.

2. Familj jordbruket

Familj jordbruket är basen för den finländska lantbruksproduktionen. Trots att Finland sedan 1960-talet genomgått en kraftig strukturomvandling så är över 80 procent av de aktiva gårdarna i privat ägo. Lantbrukarnas genomsnittsalder är hög. Det är därför speciellt viktigt att unga intresserade ser möjligheten att fortsätta bedriva familj jordbruket, därför bör generationsväxlingar uppmuntras.

Trots att antalet gårdar och personer som arbetar inom lantbruket fortfarande minskar är lantbruksproduktionens omfattning i det närmaste oförändrad. Jordbruket är fortfarande den viktigaste landsbygdsnäringsen i Finland..

Målsättningen med den nationella jordbrukspolitiken är att utjämna regionala skillnader, exempelvis gällande olika geografiska odlingsförutsättningar samt att man även i framtiden skall kunna bedriva jordbruk i Finland. Lantbruket, som huvudproducent av baslivsmedel, kommer också i framtiden att vara en förutsättning för upprätthållandet av en levande landsbygd.

SU anser:

- att familj jordbruket är en av grundpelarna för en levande landsbygd.
- att generationsväxlingen inte i sig får medföra oöverkomliga hinder, det är viktigt att unga vågar satsa på lantbruksnäringarna. Beskattningen i samband med generationsväxlingar bör ses över.
- att tillgången på lantbruksavbytare tryggas så att lantbrukarens rätt till semester garanteras.

3. Det finländska jordbruket i Europa

En målmedveten diskussion kring innehållet i EU:s gemensamma jordbrukspolitik är viktigt för Finland eftersom vår jordbruks- och livsmedelshushållning i många avseenden skiljer sig från jordbruket inom Europas kärnområden. Jämfört med övriga länder inom den Europeiska unionen är de finska animalieproduktionsgårdarna rätt små. EU:s eventuella utvidgning och den internationella jordbrukshandelns utveckling kan för sin del skapa ett tryck på en reform av den gemensamma jordbrukspolitiken, vilket kan ställa vårt lantbruk inför stora omställningar. Ett utökat samarbete inom lantbruket kan ge inbesparingar då arbetskraft, maskiner och byggnader utnyttjas effektivare.

EU:s nuvarande tyngdpunkter inom utvecklingen av landsbygdsområden är förstärkning av jord- och skogsbrukets ställning, förbättring av landsbygdsområdenas konkurrenskraft, bevarande av miljön och landsbygdens kulturarv samt främjande av växelverkan mellan

landsbygd och stad.

Stöden har en stor betydelse för upprätthållandet av levande regioner. De viktigast inkomststöden för jordbruksgrödor och husdjur är de s.k. CAP-stöden, som helt bekostas av EU, samt kompensationsbidraget (LFA-stödet) och miljöstödet, vilka delvis bekostas av EU. De nationella stöden kompletterar EU-stöden. Finland har indelats i stödområden för den regionala graderingen av stöden.

SU anser:

- att hänsyn bör tas till Finlands geografiska läge, och de begränsningar det medför, i utformningen av EU:s nya jordbrukspolitik.
- att EU har ett ansvar för de enskilda geografiska regionerna, baserat på förståelse för de olikheter som finns.
- att hänsyn bör tas till de finländska särförhållandena vid en eventuell utvidgning av EU.

4. Miljö - och djurskydd

Finland har goda förutsättningar att producera rena och trygga livsmedel av hög kvalitet på ett miljövänligt och etiskt försvarbart sätt. En miljövänlig produktion är en positiv sak, som Finland kan utnyttja i marknadsföringen av sina produkter. Med hjälp av EU-finansierade miljöstöd har lantbruket uppmuntrats till att använda miljövänligare metoder för odling och övrig produktion.

Vårt lands livsmedelshygieniska kvalitet grundar sig på det egna ansvar som varje aktör i produktionskedjan har och på samarbete mellan producenten och förädlingsindustrin samt på att tyngdpunkten inom myndighetstillsynen har flyttats i riktning mot primärproduktionen. För att säkerställa livsmedlens säkerhet genomförs övervakning av främmande ämnen, som läkemedelsrester, bekämpningsmedelsrester, miljögifter och förbjudna tillväxtfrämjande ämnen. Effektiv kontroll och Finlands geografiska läge, med kalla vintrar och det relativa stora avståndet mellan gårdarna, förhindrar smittsamma epidemier.

Ekoproduktionen i Finland är en relativt ny odlingsform, som fick sitt genombrott för cirka 25 år sedan. Vid ekologisk produktion använder man sig inte av bekämpningsmedel, konstgödsel eller andra främmande ämnen. Detta gäller även ekologisk djurhushållning. De jordbrukspolitiska förändringarna i samband med medlemskapet i EU skapade förutsättningar för en ökad ekoproduktion, eftersom lönsamhetsskillnaden till den konventionella odlingen krympte i och med den ökade diskussionen om lantbrukets miljöverknningar och konsumenternas medvetenhet...

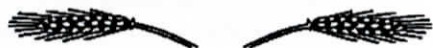
Inom växtförädlingen arbetar man för att utveckla resistent växter som lämpar sig bättre för förhållandena i Finland, så att användningen av bekämpnings- och gödselmedel minskar och skördens kvalitet förbättras. Likaså är målet att förbättra växternas näringsinnehåll,

graden av nyttighet och smak.

Välbefinnandet hos djur som hålls för produktion skall vara en självklarhet. Med hjälp av djurskyddsbestämmelser har man fastställt minimikrav för säkerställande av djurens välbefinnande. Producenterna bör se till att minimikraven uppfylls.

SU anser:

- att en fortsatt satsning på lantbrukets ekologiska hållbarhet prioriteras.
- att Finland har goda möjligheter att profilera sig som producent av rena livsmedel av hög kvalitet
- att förutsättningarna för ekologisk produktion ytterligare stärks.
- att minskade utsläpp överlag bör uppmuntras.
- att djurens välbefinnande skall beaktas, både inom produktion och transport.
- att förädlingen av både djur och grödor skall bygga på en sund etik.
- att genmanipulation medför hot med oöverskådliga konsekvenser, där djurens välmående och den naturliga balansen riskeras

Svensk Ungdoms lantbrukspolitiska
program år 2002

